

Sygn. akt VI GC 994/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2023 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Justyna Supińska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Zaczek

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2023 roku w Gdyni

na rozprawie

w postępowaniu gospodarczym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwotę 16 887,90 złotych (szesnaście tysięcy osiemset osiemdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 21 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty;

zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwotę 5 947,84 złotych (pięć tysięcy dziewięćset czterdzieści siedem złotych osiemdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi za okres od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 994/22

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 07 września 2022 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 16 887,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 21 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że z winy kierującego innym pojazdem, ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego doszło w dniu 08 października 2021 roku do uszkodzenia pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącego własność A. P.. Uszkodzony pojazd był wykorzystywany w celach praktycznej nauki jazdy i był wyposażony w instalację gazową. Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy od powoda, przy czym wynajęty pojazd był także przystosowany do praktycznej nauki jazdy i wyposażony w instalację gazową. Za usługę najmu pojazdu zastępczego przez okres 35 dni po stawce w kwocie 430 złotych netto (528,90 złotych brutto) została wystawiona poszkodowanemu faktura na kwotę 18 511,50 złotych brutto. Pozwany wypłacił z powyższego tytułu jedynie kwotę 1 623,60 złotych brutto obniżając stawkę do kwoty 110 złotych netto (135,30 złotych brutto) i okres najmu do 12 dni. Powód po nabyciu od poszkodowanego wierzytelności w zakresie pozostałej części kosztów najmu pojazdu zastępczego wzywał pozwanego do zapłaty, jednakże bezskutecznie.

W nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 20 września 2022 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 3283/22 starszy referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się oddalenia powództwa kwestionując jako zasadny okres najmu ponad uznane przez siebie 12 dni, a także podnosząc, że stawka najmu jest zawyżona, a nadto ubezpieczyciel w piśmie z dnia 11 października 2021 roku poinformował poszkodowanego o możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 października 2021 roku w G. na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...) doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność A. P..

A. P. nie jest płatnikiem podatku od towarów i usług (vat) i nie jest uprawniony do obniżenia należnego podatku od towarów i usług (vat) o jakąkolwiek część kwoty podatku naliczonego.

niesporne, a nadto: kserokopia dowodu rejestracyjnego – k. 22 akt, oświadczenie sprawcy kolizji – k. 23 akt, oświadczenie dotyczące podatku od towarów i usług (vat) – k. 27 akt

Odpowiedzialność za szkodę ponosił kierujący pojazdem marki H. ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

niesporne, a nadto: oświadczenie sprawcy kolizji – k. 23 akt

Pojazd marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) był wykorzystywany przez A. P. w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej do praktycznej nauki jazdy. Był to pojazd specjalistyczny, wyposażony w instalację gazową.

niesporne, a nadto: kserokopia dowodu rejestracyjnego – k. 22 akt, oświadczenie – k. 46 akt

W dniu 08 października 2021 roku poszkodowany A. P. reprezentowany przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. zgłosił szkodę w pojeździe marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) ubezpieczycielowi sprawcy szkody.

Podczas zgłaszania szkody poszkodowany nie został poinformowany o możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela ani o akceptowanych przez niego stawkach za najem takiego pojazdu w razie jego wynajęcia we własnym zakresie.

potwierdzenie zgłoszenie szkody – w aktach szkody, k. 91 akt

W dniu 08 października 2021 roku poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) zakładowi naprawczemu prowadzonemu przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

zlecenie naprawy – k. 31 akt

W tym samym dniu, tj. w dniu 08 października 2021 roku, poszkodowany wynajął od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. pojazd marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...).

Był to pojazd specjalistyczny, przystosowany do praktycznej nauki jazdy, wyposażony w instalację gazową, należący do wynajmującego.

Strony ustaliły stawkę najmu na kwotę 430 złotych netto za każdą rozpoczętą dobę najmu (przyjmując jej rozpoczęcie na godzinę 00:00).

umowa najmu – k. 29 akt, kserokopia dowodu rejestracyjnego – k. 31 akt, pełnomocnictwo – k. 32 akt, protokół wydania i zdania pojazdu zastępczego – k. 34 akt

W dniu 08 października 2021 roku poszkodowany zawarł także z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. umowę cesji wierzytelności w postaci odszkodowania za szkodę z dnia 08 października 2021 roku w celu zaspokojenia kosztów związanych z najmem pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 30 akt, pełnomocnictwo – k. 32 akt

W dniu 12 października 2021 roku ubezpieczyciel sprawy szkody skierował do poszkodowanego A. P. pismo z dnia 11 października 2021 roku, w którym potwierdził przyjęcie zgłoszenia szkody oraz wskazał, jakie dokumenty należy dostarczyć, aby postępowanie likwidacyjne mogło być kontynuowane.

W piśmie tym wskazano również, że istnieje możliwość skorzystania z pomocy ubezpieczyciela w organizacji najmu pojazdu zastępczego oraz poinformowano, że jeżeli na etapie zgłaszania szkody poszkodowany nie podjął decyzji o skorzystaniu z pomocy ubezpieczyciela w zakresie najmu pojazdu zastępczego, to – w sytuacji gdy planuje dokonać wynajmu pojazdu zastępczego – winien uwzględnić, że przepisy prawa nakładają na niego obowiązek współdziałania z ubezpieczycielem w celu niepowiększenia rozmiaru szkody, stąd należy się skontaktować z infolinią ubezpieczyciela. W przypadku natomiast samodzielnie zorganizowanego najmu pojazdu zastępczego, udokumentowane koszty mogą zostać uznane w takiej wysokości, w jakiej ubezpieczyciel ponosiłby je, gdyby najem był organizowany przy pomocy ubezpieczyciela, w tym w odniesieniu do pojazdów typu L (nauka jazdy) w kwocie 130 złotych netto za dzień w przypadku najmu przez okres od 1-7 dni i w kwocie 110 złotych netto za dzień w przypadku najmu przez okres powyżej 7 dni.

Powyższe pismo zostało wysłane do A. P. w dniu 12 października 2021 roku.

pismo z dnia 11 października 2021 roku – w aktach szkody, k. 91 akt, rejestr pism wychodzących – k. 96 akt

W dniu 08 października 2021 roku przedstawiciel (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. poinformował mailowo ubezpieczyciela sprawy szkody, że poszkodowanemu A. P. został wynajęty pojazd zastępczy po stawce w kwocie 430 złotych netto za dobę wskazując, że prosi o kontakt w przypadku, gdyby ubezpieczyciel miał możliwość zorganizowania poszkodowanym najmu pojazdu zastępczego marki K. model R. z instalacją gazową.

Poszkodowany upoważnił również wynajmującego – (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. do podjęcia działań mających na celu zweryfikowanie oferty ubezpieczyciela w zakresie najmu pojazdu zastępczego, w związku z czym przedstawiciel (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. skontaktował się w dniu 11 października 2021 roku mailowo, a następnie telefonicznie z ubezpieczycielem sprawy szkody, tj. (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. i uzyskał informację, że ani ubezpieczyciel ani podmioty z nim współpracujące w zakresie najmu pojazdów zastępczych nie posiadają w swojej ofercie pojazdów przystosowanych do praktycznej nauki jazdy.

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. w imieniu poszkodowanego próbował się zarówno mailowo, jak i telefonicznie skontaktować w tym celu także z opiekunem szkody, jednakże bezskutecznie.

Nadto przedstawiciel (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. skontaktował się z kilkoma podmiotami oferującymi klientom indywidualnym najem pojazdów przystosowanych do praktycznej nauki jazdy, by zorientować się co do wysokości stawki czynszu najmu takiego pojazdu i ustalił, że stawki najmu stosowane przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. są na zbliżonym poziomie cenowym.

pełnomocnictwo – k. 48 akt, wydruk korespondencji mailowej – k. 49, 50, 53 akt, raport z weryfikacji – k. 51 akt, stenogram rozmowy – k. 52 akt, wydruk korespondencji mailowej – k. 54, 55, 57 akt, zaświadczenie – k. 56 akt, nagranie – k. 20 akt, zeznania prezesa zarządu powoda B. K. – protokół rozprawy z dnia 29 marca 2023 roku, k. 147-148 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:19-00:14:59), ankieta preferencji – k. 47 akt

Uszkodzenia pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) nie stanowiły przeszkody w normalnym wykorzystaniu pojazdu zgodnie z jego przeznaczeniem, nie ograniczały jego funkcjonalności ani nie zagrażały bezpieczeństwu w ruchu drogowym, obniżały jedynie walor estetyczny pojazdu.

Oględziny pojazdu po kolizji zostały przeprowadzone w dniu 13 października 2021 roku przez rzeczoznawcę ubezpieczyciela sprawcy szkody, który jeszcze tego samego dnia sporządził kosztorys naprawy pojazdu na kwotę 5 543,14 złotych, uwzględniając m. in. błotnik przedni lewy jakości PJ.

Nie zgadzając się z zaproponowanym zakresem i sposobem naprawy w dniu 14 października 2021 roku zakład naprawczy sporządził własny kosztorys naprawy i przesłał go jeszcze tego samego dnia w celu akceptacji (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.. W kosztorysie tym uwzględniono wszystkie części jako części nowe oryginalne (jakości O), czasochłonność i koszt przeprowadzenia badania geometrii kół, diagnostykę przed naprawą (3 jc) i koszt wykorzystania lakieru perłowego.

W dniach: 19, 22, 27 i 28 listopada 2021 roku zakład naprawczy ponaglał ubezpieczyciela sprawcy szkody o akceptację kosztorysu naprawy informując za każdym razem, że naprawa pojazdu rozpocznie się dopiero po jego akceptacji.

W dniu 04 listopada 2021 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zaakceptowała w całości kosztorys naprawy przygotowany przez zakład naprawczy.

częściowo opinia biegłego sądowego P. C. – k. 159-175 akt, kalkulacja naprawy ubezpieczyciela – k. 69v-73 akt, kalkulacja naprawy zakładu ubezpieczeń – k. 74-76 akt, wydruk korespondencji mailowej – k. 77-79-82 akt, zeznania prezesa zarządu powoda B. K. – protokół rozprawy z dnia 29 marca 2023 roku, k. 147-148 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:19-00:14:59)

W dniu 18 listopada 2021 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wystawił A. P. fakturę o numerze (...) na kwotę 18 511,50 złotych tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 35 dni po stawce w kwocie 430 złotych netto.

faktura – k. 33 akt, protokół wydania i zdania pojazdu zastępczego – k. 34 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego wynajmowanego przez poszkodowanego A. P. kwotę 1 623,60 złotych uznając okres 12 dni najmu oraz stawkę w kwocie 110 złotych netto i 100% podatku vat.

decyzja – k. 37 akt, potwierdzenie przelewu – k. 38 akt, decyzja – k. 45 akt

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas związany z naprawą uszkodzonego w zdarzeniu z dnia 08 października 2021 roku pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 35 dni kalendarzowych.

W okresie likwidacji szkody stawki za najem pojazdów przystosowanych do praktycznej nauki jazdy stosowane na lokalnym dla poszkodowanego rynku wynosiły kwotę 200-440 złotych netto za dobę.

częściowo opinia biegłego sądowego P. C. – k. 159-175 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wskazane powyżej dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody oraz dowód z nagrania rozmowy telefonicznej (k. 20 akt), nie znajdując podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Podstawy rozstrzygnięcia nie stanowiły przedłożona przez powoda: opinia biegłego sądowego K. K. sporządzona w sprawie o sygn. akt IV GC 1446/21 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku i opinia biegłego sądowego P. C. sporządzona w sprawie o sygn. akt VI GC 776/21 Sądu Rejonowego w Gdyni, z uwagi na przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego w niniejszej sprawie, a nadto z uwagi na fakt, że dotyczyły one zdarzeń odpowiednio: z grudnia 2020 roku i ze stycznia 2021, podczas gdy szkoda w przedmiotowej sprawie miała miejsce w innym okresie – w październiku 2021 roku.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem nie wnosiły do niej nowych i istotnych okoliczności.

Uznając je za wiarygodne Sąd oparł się również na zeznaniach prezesa zarządu powoda – B. K. w szczególności w zakresie, w jakim wskazał on na kwestie związane z ustalaniem, czy ubezpieczyciel oferuje pomoc w najmie pojazdu zastępczego przystosowanego do praktycznej nauki jazdy, jak też w zakresie, w jakim wskazał, że w spornym przypadku poszkodowany nie wyrażał zgody na rozpoczęcie naprawy przy wykorzystaniu zamienników, albowiem uszkodzeniu uległy części oryginalne.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 29 marca 2023 roku Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 4 k.p.c. pominął dowód z przesłuchania pozwanego, albowiem mimo prawidłowego wezwania osoby uprawnione do reprezentowania pozwanego nie stawily się i nie usprawiedliwiły swojej nieobecności (brak zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. na powyższą decyzję procesową).

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie miała opinia biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej oraz ruchu drogowego P. C.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, nadto jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Biegły sądowy ustalił, że w przedmiotowej sprawie w okresie likwidacji szkody stawki za najem pojazdów przystosowanych do praktycznej nauki jazdy stosowane na lokalnym dla poszkodowanego rynku wynosiły kwotę 200-440 złotych netto za dobę, a celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas związany z naprawą uszkodzonego w zdarzeniu z dnia 08 października 2021 roku pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) wynosił – 14 dni kalendarzowych, a w przypadku uznania, że zasadne było oczekiwanie na zweryfikowanie przez ubezpieczyciela kosztorysu zakładu naprawczego – 35 dni kalendarzowych.

Żadna ze stron nie kwestionowała założeń i wniosków zawartych w opinii biegłego sądowego, niemniej jednak powód domagał się jej uwzględnienia w wariantcie zgodnym z żądaniem pozwu.

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego uwzględniającej zasadność oczekiwania na akceptację przez ubezpieczyciela kosztorysu zakładu naprawczego. Sąd miał bowiem na uwadze, że nie zgadzając się z zaproponowanym pierwotnie przez ubezpieczyciela zakresem i sposobem naprawy, już następnego dnia, tj. w dniu 14 października 2021 roku, zakład naprawczy sporządził własny kosztorys naprawy i przesłał go jeszcze tego samego dnia w celu akceptacji pozwanemu. W kosztorysie tym uwzględniono wszystkie części jako części nowe oryginalne (jakości O), czasochłonność i koszt przeprowadzenia badania geometrii kół, diagnostykę przed naprawą (3 jc) i koszt wykorzystania lakieru perłowego. O ile gdyby jedyną przyczyną wstrzymania się z naprawą było oczekiwanie na akceptację czynności określonej jako diagnostyka przed naprawą o czasochłonności wynoszącej 3 jc (18 minut, koszt 36 złotych), to niewątpliwie takie powstrzymanie się z naprawą nie byłoby uzasadnione. Sąd miał jednak na uwadze, że w niniejszej sprawie sporny był także zakres i sposób naprawy – koszt użycia lakieru perłowego, przy czym co prawda sama czynność lakierowania ma miejsce pod koniec naprawy, niemniej jej koszt winien być znany i prawidłowo oszacowany przez ubezpieczyciela przed jej rozpoczęciem, a także geometria kół i wymiana zderzaka na nowy oryginalny. Odnosząc się do geometrii kół – skoro jak wskazał biegły sądowy w każdym

przypadku uderzenia w koło (w niniejszej sprawie uszkodzenia były widoczne na kołpaku, choć część ta nie pękła się, co sugeruje śladowy kontakt udarowy) ubezpieczyciel akceptuje koszt takiego badania, to niezrozumiałe pozostaje jego nieuwzględnienie w pierwotnej wersji kosztorysu pozwanego. Jakkolwiek zaś czynności związane z badaniem geometrii kół mogą być wykonane w dowolnym momencie, niemniej jednak – tak jak poprzednio – koszt tego badania winien być znany i prawidłowo oszacowany przez ubezpieczyciela przed rozpoczęciem naprawy. Odnosnie natomiast do rodzaju części, jakie mają być wykorzystane do naprawy – nie było wątpliwości, że uszkodzeniu uległa w przypadku spornej części w postaci zderzaka – część oryginalna, a zatem zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem zapewne znanym ubezpieczycielowi poszkodowany ma prawo domagać się naprawy przy wykorzystaniu takiej właśnie części, z uwzględnieniem pomniejszenia jej wartości w związku z wcześniejszymi uszkodzeniami (co też ubezpieczyciel uczynił dokonując stosownego potrącenia). Sąd miał także na uwadze, że ostatecznie pozwany w dniu 04 listopada 2021 roku zaakceptował w całości kosztorys naprawy przygotowany przez zakład naprawczy potwierdzając tym samym zasadność zgłoszonych zastrzeżeń, jak też że spowodowało to wzrost kosztów naprawy niemalże dwukrotnie (z kwoty 5 543,14 złotych do kwoty 10 036,20 złotych), przy czym akceptacja ta nastąpiła po kilkukrotnych monitach ze strony zakładu naprawczego (w dniach: 19, 22, 27 i 28 listopada 2021 roku).

W tym miejscu wskazać należy, że w ocenie Sądu oczekiwanie na akceptację kosztorysu nie zawsze jest czynnikiem, który obligatoryjnie wstrzymuje czynności naprawcze. Oczekiwanie na taką akceptację będzie uzasadnione, gdy kosztorys odbiega pod względem czynności naprawczych od zakresu naprawy określonego przez ubezpieczyciela. Takie przypadki mają miejsce np. gdy warsztat stwierdza większy zakres uszkodzeń i wnioskuje o rozszerzenie naprawy bądź zmianę pierwotnej kwalifikacji lub stwierdza konieczność wymiany dodatkowych podzespołów, których uszkodzenie ujawniło się na etapie przygotowawczym, a także gdy występuje ryzyko rozliczenia szkody w pojeździe jako szkody całkowitej. Nadto, zdaniem Sądu, dopiero z chwilą zaakceptowania kalkulacji naprawy, zakład naprawczy powinien przystąpić do naprawy, a zatem w świetle powyższego okres ten obciążać winien pozwanego i podlegać uwzględnieniu w ocenie uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie. Wskazać przy tym należy, że zgodnie z przyjętą praktyką warsztat naprawczy nie może rozpocząć naprawy uszkodzonego samochodu bez potwierdzenia kalkulacji naprawy przez ubezpieczyciela. Podjęcie naprawy bez weryfikacji (zatwierdzenia) kalkulacji naraża bowiem warsztat naprawczy na ryzyko poniesienia kosztów naprawy w sytuacji, gdy kalkulacja nie zostanie zatwierdzona przez ubezpieczyciela. W niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze, że zatwierdzenie kalkulacji zakładu naprawczego nastąpiło dopiero niemalże po trzech tygodniach, a jednocześnie pozwany ubezpieczyciel uwzględnił wszystkie zastrzeżenia warsztatu, a co w konsekwencji powodowało wzrost kosztów naprawy dwukrotnie. Zdaniem Sądu prawidłowe oszacowanie wartości odszkodowania jest jednym z podstawowych obowiązków pozwanego ubezpieczyciela, a niewątpliwie wysokość odszkodowania, w tym uwzględnienie poprawnie całego zakresu naprawy i sposobu naprawy, ma wpływ na decyzję poszkodowanego o zakresie i sposobie naprawy i nie może odbywać się na ryzyko poszkodowanego, który zobowiązany jest do zapłaty za zleconą naprawę. Zaniżona wysokość odszkodowania poprzez niezasadne nieuwzględnienie koniecznych czynności naprawczych, czy właściwej jakości części może więc prowadzić do naprawy nieprzywracającej pojazd do stanu sprzed szkody, a więc uniemożliwiać osiągnięcie celu odszkodowania, jakim jest naprawienie szkody. Jednocześnie wymaganie od poszkodowanego, aby pokrył samodzielnie koszt takiej naprawy, a następnie domagał się jej zrefundowania od ubezpieczyciela sprawcy szkody na drodze sądowej jest zbyt daleko idące i nie zasługuje na aprobatę. W związku z tym uznać należy, że do wydłużonego okresu przebywania uszkodzonego pojazdu w warsztacie naprawczym przyczynił się sam pozwany dokonując zatwierdzenia kalkulacji naprawy dopiero w dniu 04 listopada 2021 roku, czyli po 21 dniach od przesłania mu kalkulacji. Dopiero bowiem po weryfikacji kalkulacji przez ubezpieczyciela znany był pełen zakres czynności naprawczych, które ubezpieczyciel akceptuje i za które jest skłonny wypłacić odszkodowanie. Zaniedbania w związku z przedłużającym się okresem oczekiwania na sporządzenie lub zatwierdzenie kalkulacji naprawy przez ubezpieczyciela, obciąża wyłącznie ubezpieczyciela, chyba że wykaże on zaistnienie okoliczności uniemożliwiających mu wywiązanie się z tego obowiązku, leżących po stronie poszkodowanego lub warsztatu naprawczego. W przedmiotowej sprawie pozwany nie wykazał takich okoliczności, w związku z tym Sąd uznał, że pozwany ponosi odpowiedzialność za okres pozostawiania uszkodzonego samochodu w warsztacie naprawczym w tym czasie. W tym zaś miejscu wskazać należy, że ubezpieczyciel sam przyczynił się do tak znacznego wydłużenia czasu najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie,

nie stało bowiem na przeszkodzie zatwierdzeniu kalkulacji zakładu naprawczego w ciągu kilku dni, a nie trzech tygodni.

W tej sytuacji uznając, że w okolicznościach niniejszej sprawy zasadne było oczekiwanie przez zakład naprawczy na zatwierdzenie kalkulacji przez ubezpieczyciela (w której uwzględnił on koszt naprawy dwukrotnie wyższy niż zaproponowany w swoim kosztorysie), jak i mając na uwadze czas trwania procesu jej zatwierdzania, za który wyłączną odpowiedzialność ponosi pozwany, w ocenie Sądu celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) po zdarzeniu z dnia 08 października 2021 roku wynosił 35 dni kalendarzowych.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 16 887,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 21 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania obejmującego zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem w dniu 08 października 2021 roku pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...).

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wnosząc o oddalenie powództwa kwestionował zasadny okres najmu ponad uznane przez siebie 12 dni, a także podnosił, że stawka najmu jest zawyżona, a nadto ubezpieczyciel w piśmie z dnia 11 października 2021 roku poinformował poszkodowanego o możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela.

Podstawą odpowiedzialności pozwanego był przepis art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 roku, poz. 2277 ze zmianami), który stanowi, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Zgodnie natomiast z treścią art. 822 § 1 i § 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Stosownie do art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono. Przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody

i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

Zasada pełnej kompensacji szkody przemawia za przyjęciem stanowiska o obowiązku zwrotu przez ubezpieczyciela wydatków koniecznych, tj. niezbędnych do czasowego używania zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z własnego pojazdu wskutek jego uszkodzenia. Przy czym odszkodowanie należy się tylko w takim zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Będzie to więc odszkodowanie, które należy przyznać za taki czas, jaki odpowiada okresowi pomiędzy dniem wyrządzenia szkody a dniem naprawy pojazdu uszkodzonego w kolizji, biorąc pod uwagę wszelkie uwarunkowania związane z przeprowadzeniem postępowania likwidacyjnego przez ubezpieczyciela.

Nadto Sąd miał na uwadze, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i należy badać, czy pozbawienie możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanego. Sąd orzekający podzielił w całości pogląd wyrażony w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 roku (sygn. akt III CZP 5/11), zgodnie z którym strata w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. polega także na negatywnym następstwie majątkowym, jakim jest utrata możliwości korzystania z pojazdu, a więc utrata uprawnienia stanowiącego atrybut prawa własności. Podkreślenia przy tym wymaga, że Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał się w przedmiocie poniesionych przez przedsiębiorcę kosztów najmu pojazdu zastępczego, w następstwie uszkodzenia w wypadku komunikacyjnym pojazdu wykorzystywanego do prowadzenia działalności gospodarczej. W uzasadnieniu wyroku z dnia 06 stycznia 1999 roku (sygn. akt II CKN 109/98) Sąd Najwyższy przyjął, że poniesienie przez przedsiębiorcę kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego do kontynuowania działalności gospodarczej pozostaje w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym i stanowi stratę określoną w art. 361 § 2 k.c. Z kolei w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 marca 2003 roku (sygn. akt IV CKN 1916/00) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że wynajmowanie pojazdu zastępczego dla dalszego prowadzenia działalności gospodarczej w sytuacji, w której uszkodzony pojazd służył powodowi w takim właśnie celu należy ocenić jako prawidłowe działanie poszkodowanego, minimalizujące szkodę, ponieważ dochody utracone w wyniku zawieszenia działalności gospodarczej mogłyby przewyższyć koszty wynajęcia pojazdu zastępczego. Również w uzasadnieniu wyroku z dnia 08 września 2004 roku (sygn. akt IV CK 672/03) Sąd Najwyższy uznał za normalne następstwo zniszczenia pojazdu służącego do prowadzenia działalności gospodarczej konieczność wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności do czasu naprawienia szkody.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że w majątku poszkodowanego – A. P. powstała szkoda majątkowa, której część stanowiły koszty zasadnego najmu pojazdu zastępczego po kolizji z dnia 08 października 2021 roku.

Zgodnie z utrwalonym w tym zakresie orzecznictwem odpowiedzialność za szkodę obejmującą koszty najmu pojazdu zastępczego ubezpieczyciel ponosi jedynie w takim zakresie, w jakim najem pojazdu zastępczego pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Pogląd ten Sąd podziela, bowiem adekwatny związek przyczynowy wyznacza granice odpowiedzialności odszkodowawczej sprawcy szkody, a zatem także jego ubezpieczyciela. Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje więc celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego.

Pojęcie „celowe” i „ekonomicznie uzasadnione” to desygnaty normatywnej adekwatności przyczynowej (art. 361 k.c.) z uwzględnieniem zasady współdziałania wierzyciela z dłużnikiem przy wykonaniu zobowiązania w sposób, o którym mowa w art. 354 k.c. Jeżeli poszkodowany wskutek czynu niedozwolonego utracił możliwość korzystania z rzeczy i nie posiadając innego, wolnego i nadającego się do wykorzystania pojazdu mechanicznego i wynajmie pojazd zastępczy o zasadniczo podobnej klasie, według stawki czynszu najmu obowiązującej na lokalnym rynku i będzie korzystał z przedmiotu najmu w czasie niezbędnym do zakupu innego pojazdu bądź naprawy uszkodzonego, to koszty poniesione z tego tytułu będą mogły być kwalifikowane jako wydatki celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Odnosząc się do tej kwestii wskazać należy, że co do zasady poszkodowany ma prawo wyboru dowolnego podmiotu oferującego najem pojazdów, o ile stawka najmu zastosowana przez ten podmiot mieści się w kategoriach cen rynkowych występujących na rynku lokalnym. Poszkodowany ma jednakże także, na podstawie art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 roku, poz. 2277 ze zmianami), obowiązek minimalizacji szkody rozumiany jako zapobieżenie, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Jak nadto wskazał w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku Sąd Najwyższy (sygn. akt III CZP 5/11) nie wszystkie koszty, a więc nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów podnosząc, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, objęte są odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, tj. usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami i potrzebami poszkodowanego, co wyraźnie podkreślił także Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 roku (sygn. akt III CZP 20/17). W niniejszej sprawie jak wynikało z przeprowadzonych dowodów, pozwany ubezpieczyciel w dniu 12 października 2021 roku skierował do poszkodowanego A. P. pismo z dnia 11 października 2021, w którym potwierdził przyjęcie zgłoszenia szkody oraz wskazał, jakie dokumenty należy dostarczyć, aby postępowanie likwidacyjne mogło być kontynuowane. W piśmie tym wskazano również, że istnieje możliwość skorzystania z pomocy ubezpieczyciela w organizacji najmu pojazdu zastępczego oraz poinformowano, że jeżeli na etapie zgłaszania szkody poszkodowany nie podjął decyzji o skorzystaniu z pomocy ubezpieczyciela w zakresie najmu pojazdu zastępczego, to – w sytuacji gdy planuje dokonać wynajmu pojazdu zastępczego – winien uwzględnić, że przepisy prawa nakładają na niego obowiązek współdziałania z ubezpieczycielem w celu niepowiększenia rozmiaru szkody, stąd należy się skontaktować z infolinią ubezpieczyciela. W przypadku natomiast samodzielnie zorganizowanego najmu pojazdu zastępczego, udokumentowane koszty mogą zostać uznane w takiej wysokości, w jakiej ubezpieczyciel ponosiłby je, gdyby najem był organizowany przy pomocy ubezpieczyciela, w tym w odniesieniu do pojazdów typu L (nauka jazdy) w kwocie 130 złotych netto za dzień w przypadku najmu przez okres od 1-7 dni i w kwocie 110 złotych netto za dzień w przypadku najmu przez okres powyżej 7 dni. Jednocześnie pozwany nie wykazał, w jakiej dacie pismo to zostało odebrane przez poszkodowanego – a co w ocenie Sądu niewątpliwie miało miejsce – skoro bowiem postępowanie likwidacyjne toczyło się, logicznym pozostaje, że żądane i wskazane w tym piśmie dokumenty zostały przez poszkodowanego złożone, co jednoznacznie przemawia za tym, że poszkodowany z pismem tym zapoznał się. Skoro zaś pozwany nie przedłożył żadnego dowodu, z którego wynikałaby data odebrania tegoż pisma, to uwzględniając obrót pocztowy (3 dni) przyjąć należało, że z pismem tym poszkodowany mógł się zapoznać nie wcześniej niż w dniu 15 października 2021 roku. Tymczasem poszkodowany już od dnia 08 listopada 2021 roku korzystał z pojazdu zastępczego wynajętego od powoda. W tej zaś sytuacji wymaganie, ażeby poszkodowany rozwiązał dotychczasową umowę najmu i zawarł ją z ubezpieczycielem, czy działającym na jego rzecz podmiotem oferującym pojazdy zastępcze, jest w ocenie Sądu zbyt daleko idące i nie mieści się w ciężącym na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody. Dbłość o interesy ubezpieczyciela nie może bowiem pozbawiać poszkodowanego prawa do dbania o swoje sprawy i to nie tylko w ekonomicznym aspekcie.

Niesporne przy tym było, że poszkodowany wynajął pojazd zastępczy tej samej kategorii – marki K., model R., przystosowany do praktycznej nauki jazdy, z instalacją gazową. Także już po wynajęciu pojazdu, ale jeszcze przed otrzymaniem informacji od ubezpieczyciela, upoważniony przez poszkodowanego pracownik powoda kontaktował się telefonicznie z ubezpieczycielem sprawcy szkody i uzyskał informację, że ani ubezpieczyciel ani podmioty z nim współpracujące w zakresie najmu pojazdów zastępczych nie posiadają w swojej ofercie pojazdów przystosowanych do praktycznej nauki jazdy. Nadto przedstawiciel powoda skontaktował się także z kilkoma podmiotami oferującymi klientom indywidualnym najem pojazdów przystosowanych do praktycznej nauki jazdy, by zorientować się co do wysokości stawki czynszu najmu takiego pojazdu. Co więcej, w dniu 11 października 2021 roku powód poinformował także mailowo pozwanego, że poszkodowanemu został wynajęty pojazd zastępczy po stawce w kwocie 430 złotych netto za dobę wskazując, że prosi o kontakt w przypadku gdyby ubezpieczyciel miał możliwość zorganizowania poszkodowanym najmu pojazdu zastępczego marki K. model R. z instalacją gazową, przy czym pozwany nie wykazał,

że w odpowiedzi na tę informację podjął jakiegokolwiek czynności, w tym zaproponował taki pojazd uszkodzonym, wręcz zaś przeciwnie – z uszkodzonym nie skontaktował się także, mimo wyraźnej prośby, opiekun szkody. Mając na uwadze całokształt powyżej nakreślonych okoliczności, w tym w szczególności zachowanie uszkodzowanego, który nie ma – co należy podkreślić – w ramach obowiązku minimalizacji szkody – obowiązku poszukiwania podmiotu, który oferuje najem pojazdu po najniższej stawce, w żadnej mierze nie sposób przypisać mu jakiegokolwiek przyczynienia się do powiększenia szkody.

Raz jeszcze podkreślić należy, że z naruszeniem obowiązku minimalizacji szkody możemy mieć do czynienia wówczas, gdy ubezpieczyciel zawiadomił uszkodzowanego lub jego pełnomocnika o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego za jego pośrednictwem, czy u podmiotów z nim współpracujących i to jeszcze przed wynajęciem przez niego pojazdu od powoda, a więc w sytuacji, gdy uszkodzony taką informację otrzymał nie mając jeszcze zawartej umowy najmu pojazdu zastępczego, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Tylko wówczas zachowanie uszkodzowanego polegające na zaniechaniu współdziałania z pozwanym w likwidacji szkody w postaci co najmniej podjęcia próby ustalenia szczegółów i dokładnych warunków najmu pojazdu zastępczego oferowanego przez wskazanego przez pozwanego podmiot bezpośrednio u tego podmiotu, jako tego, który świadczy przedmiotową usługę, uznać należy za nieprawidłowe i przyczyniające się do powstania szkody. Dopiero bowiem ewentualnie po uzyskaniu informacji o warunkach najmu, gdyby warunki te uszkodzowanemu nie odpowiadałyby, mógłby on w ocenie Sądu, bez narażenia się na zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, rozpocząć poszukiwania podmiotu oferującego najem na zasadach w pełni go satysfakcjonujących. Podkreślić również należy, że niezależnie od powyższego, uszkodzony w niniejszej sprawie zrobił rozeznanie na rynku i podjął próbę ustalenia warunków najmu, a bezpośrednio u pozwanego uzyskał informację, że ani ubezpieczyciel ani podmioty z nim współpracujące w zakresie najmu pojazdów zastępczych nie posiadają w swojej ofercie pojazdów przystosowanych do praktycznej nauki jazdy. Przekazana więc uszkodzowanemu w piśmie z dnia 11 października 2021 roku informacja odnośnie do możliwości wynajęcia takich pojazdów za pośrednictwem ubezpieczyciela nie była prawdziwa, nie mogłaby przeto prowadzić do negatywnych dla uszkodzowanego konsekwencji skoro w swojej ofercie pozwany, czy podmioty z nim współpracujące takich pojazdów nie posiadały.

Jednocześnie jak wynikało z opinii biegłego sądowego stawka przyjęta przez powoda – w kwocie 430 złotych netto – była stawką rynkową, nie ma przy tym jakichkolwiek podstaw do jej uśredniania, natomiast stawka pozwanego nie była stawką występującą na rynku lokalnym w przypadku najmu pojazdów przystosowanych do praktycznej nauki jazdy.

W tych okolicznościach zasadne było więc uwzględnienie w kwocie należnego odszkodowania stawki najmu w żądanej przez powoda wysokości, tj. w kwocie 430 złotych netto (528,90 złotych brutto).

Rozstrzygając natomiast kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego, Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez uszkodzowanego tzw. pojazdu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11). Należy przy tym mieć na uwadze, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego determinowany jest nie tylko okresem koniecznym do naprawy uszkodzonego pojazdu (tzw. technologiczny czas naprawy), ale także szeregiem innych niezbędnych czynności związanych np. z zamówieniem części, ewentualnymi oględzinami dodatkowymi, niekiedy czasem oczekiwania na akceptację kosztorysu, wydaniem pojazdu, itp. Sąd miał również na uwadze pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 lutego 2019 roku (sygn. akt III CZP 84/18), zgodnie z którym odpowiedzialność ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego obejmuje także celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione przez uszkodzowanego na najem pojazdu zastępczego w okresie przedłużającej się naprawy, chyba że są one następstwem okoliczności za które odpowiedzialność ponosi uszkodzony lub osoba trzecia.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy i nie powielając argumentacji przytoczonej w powyższej części uzasadnienia, w tym miejscu raz jeszcze tylko podkreślić należy, że z przyczyn tam wskazanych w okolicznościach niniejszej sprawy w ocenie Sądu zasadne było oczekiwanie przez zakład naprawczy na zatwierdzenie kalkulacji przez ubezpieczyciela (w której uwzględnił on koszt naprawy dwukrotnie wyższy niż zaproponowany w swoim

kosztorysie), a mając na uwadze także czas trwania procesu jej zatwierdzenia przez ubezpieczyciela, za który wyłączną odpowiedzialność ponosi sam pozwany ubezpieczyciel, zdaniem Sądu celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki K. model R. o numerze rejestracyjnym (...) po zdarzeniu z dnia 08 października 2021 roku wynosił 35 dni kalendarzowych.

Uwzględniając całokształt powyższych rozważań w ocenie Sądu pozwany zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (35 dni) i stawki w kwocie 528,90 złotych brutto (430 złotych netto powiększonej o 23% podatku vat), a zatem kwoty 18 511,50 złotych brutto. Pozwany wypłacił już odszkodowanie w kwocie 1 623,60 złotych brutto, w związku z czym żądanie pozwu było zasadne w całości, tj. w zakresie kwoty 16 887,90 złotych (18 511,50 złotych – 1 623,60 złotych).

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 34 ust. 1 i art. 14 w zw. z art. 16 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2022 roku, poz. 2277) w zw. z art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 362 k.c. w zw. z art. 659 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził w punkcie pierwszym sentencji wyroku od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. kwotę 16 887,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 21 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie drugim wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018, poz. 265) zasądając od pozwanego jako strony przegrywającej niniejszy proces na rzecz powoda kwotę 5 947,84 złotych (wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi za okres od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty) tytułem zwrotu kosztów procesu, na które składają się kwoty: 1 000 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 3 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 1 330,84 złotych tytułem wykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego sądowego.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 12 listopada 2023 roku